

La Veu de Catalunya

Any XXI núm. 4,350

Barcelona: Dissabte 1 de juliol de 1911

5 cent.

Redacció y Administració
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entrella
(PROF. DE LA RAMBLA)
IMPREMPTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Telfon 184

Anunci, esquemes, comunicacions y
clàssics a preus convencionals. Per a
edició del vespre s'admeten encàrrecs
que arribin fins el dia de la tarda.
Per l'edició del matí, fins a les 10 hores de
la matinada.

Edició del VESPRE

SANT DEL DIA: Sant Aarón, sacerdot y profeta.
Sant de demà: La Preciosíssima Sang de Ntra. Sr. Jesucrist. — Quaranta Hores: A la Sra. Iglesia Catedral Basílica. — Hores d'exposició: De 2/4 de set del matí a 2/4 de vuit del vespre. — Domà: A la mateixa Iglesia. — Cost de Missa: Ntra. Sra. de la Merced, a la Iglesia, privilegi, o a la del P. Domà Ntra. Sra. dels Àngels, a la mateixa. — Missa d'avui: Octava de St. Joan Bapt; color blau. — La de demà: La Visitació de la B. Verge Maria; Color blanc. — Adoració nocturna: D mi. diumenge. Torn de Sant Francesc d'Assís.

Totes les misses que se celebraran a la iglesia de la Casa Provincial de Caritat el dilluns, dia 3 del corrent, s'aplicaran en sufragi de l'ànima de

D. JOSEPHA MARSANS PEIX
DE CASAS

que morí cristianament a 26 de juny últim

(A. C. S.)

El seu espòs don Frederich Casas Negre, pare, avia maternat mare política, germans, germanys i germanes polítics, oncles, nebros, cosins, cosines, demés parents i y la ràho social «J. Marsans Rof & Hijo», al participarlos als seus amics y coneguts, els supliquen se serveixin assistir a algunes de dites misses, essent les d'ofertori de deu a dotze.

Agreat l'assistència, el dol se dona per despedit. No's convida particularment

L'Excm. y Illm. Sr. Blaib de Barcelona y els Excm. y Illm. Srs. Blaib de Vich, Lleida, Girona y Seu d'Urgell, Principat Sobirà d'Andorra, concedentos 50 dies d'indulgència, respectivament, a los fidels diocesans per cada acte de pietat que practiquen en sufragi de l'ànima de la finada.

J. Marsans Rof y Fils
Valors, Cupons, Giros, Comptes Corrents, Cambi de Monedes
RAMBLA CANALETES, 2

MOSAICHS * E * F * ESCOFET & C
Marbres Pedres Fustas Ronda Sant Pere * 8 Construcció Decoració

GALETES Y MELINDROS PATRIA

Fàbrica model a Saragossa

Última creació de lo exquisit y nobilitat. — De venda en colmados y ultramarines. — Dipòsit a Barcelona: Rambla de Catalunya, número 74. — Telèfon 3.818.

Centralisme subreptici

Moltes paraules y pochs fets.—Caràcter centralizador del Gabinet actual.—Centralització de les oposicions a notaries.

—Els "hors d'œuvre" del senyor Canalejas.

El senyor Canalejas continua la trista història del partit liberal. La seva política es purament verbalista y únicament arriben a terme's seus projectes de llei quan se tracta de complaire les minories republiques o quan el tema, sens serbo en la realitat, té uns certes aires de cosa jacobina o radical.

El senyor Canalejas encara està dejut de drets res per Catalunya. Suara ha promès un reguitzell de coses, però son closes les Corts y cap es arribarà a les nostres mans.

Més aviat sembla com si aquestes promeses intentés afalgarinos, y distreurens, per fer passar, de tota una, disposicions atentatorias als interessos de Catalunya y d'un centralisme antioficial. Si les paraules sols ser més, compasen a nosaltres quel mateix Maura ab son projecte de llei d'Administració local; no concreta gairebé res, però d'una entrevista concessions enormes y vaques. Ab els res continua la història centralista del partit liberal. La continua ab cautela, ab disposicions inquietudes vergonyosament en un recòd de «Gàcetas». Avança la mà cada dia un xic, tan situant que cada sustracció dels nostres drets sembla un afalach matronal.

L'un dia se manifesta aquest esperit centralista del Gabinet Canalejas ab el R. D. del ministeri de Foment qui, al reformar el Concili Nacional de Producció estableix que tots els qui formen HAN DE RESIDIR A MADRID. L'altra dia se traïx aquella obsessió doctriñera al aplicar la Llei d'Inspeció de Societats Anònimes, creant-se el mateix minister, un cos de comptables que han de fer la inspecció a províncies, AB RESIDÈNCIA A MADRID. D'altra banda SE CENTRALISAR À MADRID. L'altra dia les oposicions de mestres, adicen les auxiliaries d'una certa, però migrada, categoria.

Tots aquests son partides que'l se nyor Canalejas ha assentades en compte, a favor d'ell y en contra de Catalunya y del seu senyor Canalejas, siguen amarcant tots els partits polítics de Catalunya, fans els que son parts integrants dels partits polítics generals, més ens hi trobarem units per donar la batalla al centralisme. Si pera demanar la mancomunitat catalana, y si l'establiment d'una nova etat—novetat de molts anys ençà—que a n'gum podia semblar—anç que fos equivocadament—que lesionaria interessos creats, ens hem trobat agermatos tots els partits polítics de Catalunya, fans els que son parts integrants dels partits polítics generals, més ens hi trobarem pera defensar el nostre acutu patrimoni, aquest migradissim estat que intentem millorar per creu de justícia.

No fa pas tants dies que'l se nyor Canalejas respon a los propòsits de fer una visita y desapareix en seguit de projectes beneficiós pera la indústria y peral comerç. Sembla y fins de tots les espases que'n s'apareixen que'n s'apareixen.

El se nyor Canalejas es un dels nostres primers repetidores; un improvisador.

Que es lo que precisament no ha d'essser mai un home de govern.

El se nyor Canalejas, fent una frase, com a perfecte politich madrileny, classifica aquells primacles, d'altres d'altres.

No volen creure que, després de tantas promeses hipòtiques, els d'altres d'altres del fest que brinda a Catalunya y se nyor Canalejas, siguin amarcant com un sarcasme y nevolint com un tiristí crudel.

Lo primer que demanem al se nyor Canalejas, es que desfessi lo en malhora feit per sos ministres en contra de Catalunya. Lo primer que esperem d'ell es que no empiori la nostra situació, que no vulnere els drets actuals de la nostra terra. Perque son petits y méserrins els nostres cabals, som més gelosos de laur conservació.

Entro's Decrets darrerament posats a la firma del Rey, no figura, segons els telegramas d'aquests dies, un del ministeri de Gracia y Justicia CENTRALISANT A MADRID LES OPOSICIONS A NOTARIES.

Poques disposicions podien dictarse més pertorbadores del nostre dret, més atentatoris a l'ànim catalana.

Sembà, talment, com si ab ella s'intentés provocar un nou estat de violència y de tirantor entre Catalunya y el poder central. Sembla, talment, com si's politiques de Madrid no recordessin certis articles del Còdici civil. Sembà, talment, com si el se nyor Canalejas, afincat a endiljar les qüestions més difi-licies, cerqués un nou deport per aquest estiu. L'estiu passat s'entretingué en remoure las passions anti-clericals y anti-liberals de tota casta. Aquest estiu deu volgut fruir l'espectacle de la indignació de Catalunya.

Nostres, abans de remoure l'opinió catalana—per ab qual bastaria no més ferre la gravetat de semblant disposició—volem creure, per un moment, que'l lamentable decret de Gracia y Justicia no ha sigut premeditadament elaborat. Y en aquest supòsit, am que el se nyor Canalejas descompensa personalment aquest ministeri, volem especiar d'ell que renunciaria aquella mala

cionat als trimestres, dient: «El ministeri soch jo».

Y vindria ratlló el se nyor Canalejas: ell es el ministeri. Els sevors ministres de què s'acompanya, més els de gran corpora com el se nyor Barroso, tant els de figura esquifada com el se nyor Gaspar, son una colla de zeros que l'acompanyen: zeros a la esquerra, que si s'afeuen valors perquè frenaren y l'entrebaquen.

Sigu per falta de personat, sigui per premeditació encamminada a brillar per sobre de tots, a aparèixer respondent com un veritable que's cert es que el se nyor Canalejas, tant al formar Govern, com en les crisis parciales que ha resolt, no ha sapigut portar al ministeri cap home d'oficials ni de treball. Ell s'ha de fer tot en el Parlament, en els ministeris, en el Palau, y en les cancelleries; els seus companys soa secretaris de Govern de la Presidència, no son ministres.

S'impone una rectificació immediata. Si de conseguira, no responden a Catalunya les corporacions tècniques, especialment la benemerita Acadèmia de Legislació y Jurisprudència y els honorables col·legis dels notaris, advocats y procuradors. Darrera d'ells hi serem tots notarials, tots els catalans, sense distinction, tots els catalans, sense distinction, que per defensatels interessos més sagrals de Catalunya, regionalistes y esquerrians y gent de la ciutat y ciutadans de les dretes ens trobaren unitos pera donar la batalla al centralisme. Si pera demanar la mancomunitat catalana, y si l'establiment d'una nova etat—novetat de molts anys ençà—que a n'gum podia semblar—anç que fos equivocadament—que lesionaria interessos creats, ens hem trobat agermatos tots els partits polítics de Catalunya, fans els que son parts integrants dels partits polítics generals, més ens hi trobarem pera defensar el nostre acutu patrimoni, aquest migradissim estat que intentem millorar per creu de justícia.

Si el se nyor Canalejas emmalaltia, no li hauria Govern; ell no es tot; fins periodista. Ell fa projectes de llei, ell discuteix, ell declara y ratifica y recifica noves y acutius; ell va y ve y parla y esmorza y dina y fa visites y recorre els ministeris y maies llengüets diuen que encara li queda temps pera rentar-se els colis y punys, feina que maya que ha confiat a la bogaderia, per mania neurosènica. Y, domchs, i quan pensa el se nyor Canalejas?

No fa pas tants dies que'l se nyor Canalejas respon a los propòsits de fer una visita y desapareix en seguit de projectes beneficiós pera la indústria y peral comerç. Sembla y fins de tots les espases que'n s'apareixen que'n s'apareixen.

El se nyor Canalejas es un dels nostres primers repetidores; un improvisador.

Que es lo que precisament no ha d'essser mai un home de govern.

El se nyor Canalejas, fent una frase, com a perfecte politich madrileny, classifica aquells primacles, d'altres d'altres.

No volen creure que, després de tantas promeses hipòtiques, els d'altres d'altres del fest que brinda a Catalunya y se nyor Canalejas, siguin amarcant com un sarcasme y nevolint com un tiristí crudel.

Lo primer que demanem al se nyor Canalejas, es que desfessi lo en malhora feit per sos ministres en contra de Catalunya. Lo primer que esperem d'ell es que no vulnere els drets actuals de la nostra terra. Perque son petits y méserrins els nostres cabals, som més gelosos de laur conservació.

Entro's Decrets darrerament posats a la firma del Rey, no figura, segons els telegramas d'aquests dies, un del ministeri de Gracia y Justicia CENTRALISANT A MADRID LES OPOSICIONS A NOTARIES.

Poques disposicions podien dictarse més pertorbadores del nostre dret, més atentatoris a l'ànim catalana.

Sembà, talment, com si ab ella s'intentés provocar un nou estat de violència y de tirantor entre Catalunya y el poder central. Sembla, talment, com si's politiques de Madrid no recordessin certis articles del Còdici civil. Sembà, talment, com si el se nyor Canalejas, afincat a endiljar les qüestions més difi-licies, cerqués un nou deport per aquest estiu. L'estiu passat s'entretingué en remoure las passions anti-clericals y anti-liberals de tota casta. Aquest estiu deu volgut fruir l'espectacle de la indignació de Catalunya.

Nostres, abans de remoure l'opinió catalana—per ab qual bastaria no més ferre la gravetat de semblant disposició—volem creure, per un moment, que'l lamentable decret de Gracia y Justicia no ha sigut premeditadament elaborat.

Això feya que tothom reconeguis l'existència del Congrés Eucarístich, y que no pochs s'entretinguis alarmant ab suposades detencions d'anarquistes italiàs, y trenta majocloses deduccions de no concreter el Rey a la professió al sagrat misteri.

Es ben seguir que l'actual president del Consell, qui desd'ell Palau d'Orient va presenciar el pas de la professió, pensa que a Espanya encara no's pot legislar sense tenir en compte la voluntat d'aquells milers de congressistes espanyols, y els representants ab aquells centenars de penons y estàndarts que rendien llur homenatge de veneració al sagrat misteri de la Eucaristia.

Madrid 30 juny 1911.

Des de Madrid

La jornada d'ahir

Dia de festa, de gran festa va ésser per tots els carrers de Madrid, que des de primeres hores de la matinada estaven engalanats com no's recorda s'haguessin vist mai, ni quan la coronació del Rei.

De gent no es pas difícil formar una idea, tenint en compte que, segons els informes adquirits pel que's superior de policia, havien arribat a la Vila y Cort més de 90.000 forasters, nombre que unit a la multitud de madrilenys que surten a donar volta als dies de festa, farà que pugui dirse ab exudit que això no podrà donar un pas.

Els centres oficiais, cases de banca, comerç, palau de l'aristocràcia, tots les fàbriques il·luminades i amb tapissos y adorns pera les grans soches.

Això feya que tothom reconeguis l'existència del Congrés Eucarístich, y que no pochs s'entretinguis alarmant ab suposades detencions d'anarquistes italiàs, y trenta majocloses deduccions de no concreter el Rey a la professió al sagrat misteri.

«L'onze s'ha transpirat ainsi qu'aux plus (beaux jours)».

L'altra en algun fragment de Mozart, L'altra, per g. en algun dels croquis de Constantí Guy, menys agitats y menys sobròs que los domés croquis.

El Rei de França va poder dir:

«Estat soch jo; el se nyor Canalejas

pol traductor y arreglarlo com un alt

Liceu escollit. Trafalgar, n.º 514 - Cursot especial d'història, alternant les classes ab passeig històric i instruccius. — Preparació per exàmens de setembre y especial per l'ingrés al BATXILLERAT.

Tusquets y C. S. en C. Banca-Borsa. Valors y cupons. — Rambla del Centre, 9

i Prou diabetes!

COPALCHINA

DE VENDA en les BONES FARMACIES

Dipòsit general: Farmacia FARRÉ, carrers de Casp y Girona

FI DE TEMPORADA

com tots els anys

Grans rebaixes

sobre tots els models de la Temporada

com Bruses, Vestits, Bates.

MARGUERITE, Fontanella, 7

DR. SERRALLACH. Vies urinaries. — Da

rryo, 40. - C. econòmica, 7 a 9. Jovellanos, 9

Autòmobil d'Hostalrich a Sant Hilari

Combinats, des de primer de juliol, ab el tren lleuger de les 7:21 y el de les 13:30. — Informes y passatges: Despatx Central, Rambla del Centre, 6.

Dr. E. PEREIRAU dels Hospitals de París. Vies urinaries. Plaça Urquinaona, 2, 1er. De 12 a 2 y de 3 a 5, festius de 10 a 12,

Balneari de St

Per la Diputació Catalana

Un article del Sr. Ventosa y Calvell

La U. F. N. R.

El diputat a Corts nostre bon amach don Joan Ventosa y Calvell, ha publicat en l'Estudiós un interessant article sobre l'acte de la Diputació provincial de Barcelona en pro de la Diputació catalana del qual reprodumus a continuació els paràgrafs més substancials:

«Es realment confortador lo que passa. Ab la Solidaritat Catalana, les nostres aspiracions minimes, concentrades en el programa del Tívoli, varen ésser acceptades pels republicans i pels carlins i consagrades al formidable i unitari pletó per tot el poble de Catalunya. Però quedaven foràs els partits dínastics Ara, quan el gei de la indiferència i la decepció produïda per la ruptura d'aquella conjunció patriòtica, semblaven haver mort en flor les nostres esperances, una nova extensió produsia i se sumen a l'affirmació catalana homes i partits que als altres ne quedaven fòra.

Un altre fenomen. Fa uns quants anys la creació d'un organisme total català, nadiu subsumint els cosos provincials, hauria determinat una protesta en molts indrets de Catalunya. El fantasma del barcelonisme, maliciósament explotat per tots els que tenien interès en mantenir el seu estat de coses, hauria despertat segurament reixes i suspicacions. Les províncies de Girona, Tarragona i Lleida, haurien temut que nou organisme fos un instrument d'absorció i de centralisme de Barcelona. Ara, en canvi, estich convensut de que seria acceptada per tots ab joia la invitació de la Diputació barcelonina. Y es que, destruïda la influència dels sembradors de discòrdies, s'ha comprès que la Diputació general de Catalunya, en toc d'ésser un instrument d'absorció, era'l més únic de que la irradiació dels meus econòmics de la capital no quedés reduïda als límits estrets i artificials de la província, sinó que s'estengués a tota la terra catalana. Barcelona reb la sava de tots els pobles de Catalunya; no es just, doncs, que no li retorne els beneficis, no es equitativa que la província de Barcelona monopolisi el contingut enorme que paga i no utilisa la capital, ni és convenient que estigui magníficament dotada de vies de comunicació, que moren en els seus confins. Per altra part, s'ha d'empenyar la construcció de ferrocarrils secundaris, s'han de crear les institucions de cultura i assistència, s'han de realitzar les millores i reformes què desemboquin econòmic, moral i social de nostre poble exigeix, i per avixò es preveu l'acció mancomunada de totes les comarques de Catalunya.»

Un article interessant

Ho es el públic del soci del Centre Conservador don Cassany Comas Domènech a la «Gaceta de Cataluña», defensant calorosament la mancomunitat catalana, felicitant a la Diputació pel seu patriòtic acord i titllant la divisió de províncies de caràcteres, convencionals, copia senil de les dipartimentacions franceses, encarnació genuina de la uniformitat que la Revolució proclamà com a ideal en matèria administrativa...»

Polítiques

Una obra social

Els obrers sindicats de Sant Pere Claver han repartit aquesta alocució:

Companies:

«Dia 28 de juliol de 1909! Dia 2 de juliol de 1911! Díes dates properes. Han passat dos anys d'ençà que en 28 de juliol de 1909 va començar la destrucció del Centre Obrer de Sant Pere Claver. Escoles, cooperativa, cafè, oficines, biblioteca, saló de festes, tot se va perdre, tot ho destroçaren i incendiaren aquells que, per més encarni, sobre les parets fumades de nostre Centre estamparen evisques a la Llibertat y al Progrés. Però de tot allò fa dos anys, y avui noeixen convidats a tots a la inauguració del saló de festes restaurat ja. Escoles, cooperativa, biblioteca, oficines, tot ha renascut de ses runes gracies a la grandesa de cor d'un benemerit ciutadà, y d'aquells dies sols no queden els recorts y les ensenyances. Fou un xiquet de boira, com el queva nostra amantissim Prebat en l'acte d'obertura de les escoles restaurades. Si, fou un xiquet de boira, Companys y amics de tots els Centres catòlics obrers de Barcelona; estem de joia, d'alegria y volem que tots ens accompanyeu en la mateixa; per avixò vos invitem a la festa de demà, dia 2 del corrent. Però, ademés, volen inaugurar oficialment una obra nova, el «Secretariat Sindicalista del Clot». Comprendem que l'obrer patíotic havia pescat el sindicalisme; comprenem que es una forma irresistible, un arma que manejan, avui, els anarquistes y revolucionaris; no obstant, es desconeguda la intervenció del sindicalisme revolucionari en la preparació de la vaga general d'aquest juny maleït y per alto entenent que els obrers catòlics deuen sindicar-se també que els Centres catòlics obrers deuen orientar-se francament envers el sindicalisme. Els sindicats catòlics son els únics que poden destinarnos al obrer de la explotació dels de dalt y de la mala fe dels vivents d'ofici; els sols poden desfilar la massa obrera de la tutela que sobre d'ella exerceixen quatre anarquistes esgarxats, perque encara en llurs cors no ha germinat la llevada de l'amor cristian que trucosca abundantament, prouint pau en els cors y justicia en les conciències. Obrers, germans nostres, a tots vos esperem demà, dia 2 de juliol. Inaugurem el saló nou y en ell ressonaran les vostres autoritzades d'eloquents oracions; els vos parlareu de la significació del nou «Secretariat Sindicalista, de la necessitat y urgència del sindicalisme cristian, dels fruits que, tot just, està produint en nostra estimada Barcellona. Obrers, amunt els cors, a tots vos esperem amb els braços oberts, a tots, a tots... L'acte tindrà lloc a dos quarts de cinquena de la tarda. En ell parlaran els següents oradors: Joseph Serra, president de la U. P. d'obrers metallúrgics; Lluís Jover Nuñez, pel Secretariat Sindicalista del Clot; Alfons Ortiz de la Torre, vis-secretari de l'Acció Social Popular; Pere Llosas, diputat a Corts; comte de Santa Maria de Pomés; Rvnt. P. Gabriel Palau, S. J., director general de l'Acció Social Popular. Les Junes de les Institucions catòlics obrers de Barcelona despataran les contragentes pera entrar al local.

Informació

— El Progrés ha sigut denunciat per pecamin al dogma catòlic.

LA VEU DE CATALUNYA

Tovar; Marqués de Santillana, senyor García Muñoz; Montoro, senyor Mesojo; Don Alvaro de Estuñiga, senyor Guerreiro; Conde Palacios, senyor Medrano; Conde de Plasencia, senyor Civera; Juan de Mená, senyor Allens Perkins; Morel, senyora Blanco; Inglar, senyor Diaz; Nuño, senyor Carsi; Pedro de Luna, senyor Montenegro; Caballero primer senyor Urquijo; Caballero segundo senyor Giraudier; Paix de don Alvaro de Luna, senyora Jiménez (M.); Paix de don Alvaro de Luna, senyora Covisa; Paix segundo del Rey, senyora Giraudier; Doña María López de Guzmán y Estuñiga, senyora Guerreiro; Reina, Isabel, senyora Salvador; Dama Catalina, senyora Cánico; Doña Juana Mendoza, senyora Le Bret; Elvira Sandoval, senyora Boix; Rosa Sol, senyora Leon; Silvia, la Juglaresa; senyora Duarte; dames de la Cort, patges, heralds, cavallers santiaguistes, justicies, soldats, etc., etc.

Honorables Señores: — En compliment del acord pres per aclaració en la sessió dels 25 dels corrents celebrada per l'Assemblea municipal d'Unió Federal Nacionalista Republicana de Barcelona, en quin ja la patrícia satisfacció d'endressaros aquest missatge de ferme encoratjament y enhorabona pel pas que acaba de donar la Diputació de Barcelona cap a la reconstrucció de la Generalitat de Catalunya.

En plau, en aquesta ocasió, fereus avinent que la U. F. N. R. aspira a la constitució d'un Parlament català que tingui la protesta política y administrativa què deriva del reconeixement de la personalitat nacional de Catalunya. Però quedaven foràs els partits dinàstics Ara, quan el gei de la indiferència y la decepció produïda per la ruptura d'aquella conjunció patriòtica, semblaven haver mort en flor les nostres esperances, una nova extensió produsia y se sumen a l'affirmació catalana homes y partits que als altres ne quedaven fòra.

Un altre fenomen. Fa uns quants anys la creació d'un organisme total català, nadiu subsumint els cosos provincials, hauria determinat una protesta en molts indrets de Catalunya. El fantasma del barcelonisme, maliciósament explotat per tots els que tenien interès en mantenir el seu estat de coses, hauria despertat segurament reixes i suspicacions. Les províncies de Girona, Tarragona y Lleida, haurien temut que nou organisme fos un instrument d'absorció y de centralisme de Barcelona. Ara, en canvi, estich convensut de que seria acceptada per tots ab joia la invitació de la Diputació barcelonina. Y es que, destruïda la influència dels sembradors de discòrdies, s'ha comprès que la Diputació general de Catalunya, en toc d'ésser un instrument d'absorció, era'l més únic de que la capital no quedés reduïda als límits estrets y artificials de la província, sinó que s'estengués a tota la terra catalana. Barcelona reb la sava de tots els pobles de Catalunya; no es just, doncs, que no li retorne els beneficis, no es equitativa que la província de Barcelona monopolisi el contingut enorme que paga i no utilisa la capital, ni és convenient que estigui magníficament dotada de vies de comunicació, que moren en els seus confins. Per altra part, s'ha d'empenyar la construcció de ferrocarrils secundaris, s'han de crear les institucions de cultura y assistència, s'han de realitzar les millores i reformes què desemboquin econòmic, moral y social de nostre poble exigeix, i per avixò es preveu l'acció mancomunada de totes les comarques de Catalunya.»

En el mateix sentit està redactada la comunicació dirigida a la Diputació de Girona. La que s'ha envia a les Diputacions de Tarragona y Lleida, diu:

Honorables Señores:

En compliment del acord pres per aclaració en la sessió dels 25 dels corrents celebrada per l'Assemblea municipal d'Unió Federal Nacionalista Republicana de Barcelona, en quin ja la patrícia satisfacció d'endressaros aquest missatge de ferme encoratjament y enhorabona pel pas que acaba de donar la Diputació de Barcelona cap a la reconstrucció de la Generalitat de Catalunya.

En plau, en aquesta ocasió, fereus avinent que la U. F. N. R. aspira a la constitució d'un Parlament català que tingui la protesta política y administrativa què deriva del reconeixement de la personalitat nacional de Catalunya. Però quedaven foràs els partits dinàstics Ara, quan el gei de la indiferència y la decepció produïda per la ruptura d'aquella conjunció patriòtica, semblaven haver mort en flor les nostres esperances, una nova extensió produsia y se sumen a l'affirmació catalana homes y partits que als altres ne quedaven fòra.

Un altre fenomen. Fa uns quants anys la creació d'un organisme total català, nadiu subsumint els cosos provincials, hauria determinat una protesta en molts indrets de Catalunya. El fantasma del barcelonisme, maliciósamente explotat per tots els que tenien interès en mantenir el seu estat de coses, hauria despertat segurament reixes i suspicacions. Les províncies de Girona, Tarragona y Lleida, haurien temut que nou organisme fos un instrument d'absorció y de centralisme de Barcelona. Ara, en canvi, estich convensut de que seria acceptada per tots ab joia la invitació de la Diputació barcelonina. Y es que, destruïda la influència dels sembradors de discòrdies, s'ha comprès que la Diputació general de Catalunya, en toc d'ésser un instrument d'absorció, era'l més únic de que la capital no quedés reduïda als límits estrets y artificials de la província, sinó que s'estengués a tota la terra catalana. Barcelona reb la sava de tots els pobles de Catalunya; no es just, doncs, que no li retorne els beneficis, no es equitativa que la província de Barcelona monopolisi el contingut enorme que paga i no utilisa la capital, ni és convenient que estigui magníficament dotada de vies de comunicació, que moren en els seus confins. Per altra part, s'ha d'empenyar la construcció de ferrocarrils secundaris, s'han de crear les institucions de cultura y assistència, s'han de realitzar les millores i reformes què desemboquin econòmic, moral y social de nostre poble exigeix, i per avixò es preveu l'acció mancomunada de totes les comarques de Catalunya.»

En el mateix sentit està redactada la comunicació dirigida a la Diputació de Girona. La que s'ha envia a les Diputacions de Tarragona y Lleida, diu:

Honorables Señores:

En compliment del acord pres per aclaració en la sessió dels 25 dels corrents celebrada per l'Assemblea municipal d'Unió Federal Nacionalista Republicana de Barcelona, en quin ja la patrícia satisfacció d'endressaros aquest missatge de ferme encoratjament y enhorabona pel pas que acaba de donar la Diputació de Barcelona cap a la reconstrucció de la Generalitat de Catalunya.

En plau, en aquesta ocasió, fereus avinent que la U. F. N. R. aspira a la constitució d'un Parlament català que tingui la protesta política y administrativa què deriva del reconeixement de la personalitat nacional de Catalunya. Però quedaven foràs els partits dinàstics Ara, quan el gei de la indiferència y la decepció produïda per la ruptura d'aquella conjunció patriòtica, semblaven haver mort en flor les nostres esperances, una nova extensió produsia y se sumen a l'affirmació catalana homes y partits que als altres ne quedaven fòra.

Un altre fenomen. Fa uns quants anys la creació d'un organisme total català, nadiu subsumint els cosos provincials, hauria determinat una protesta en molts indrets de Catalunya. El fantasma del barcelonisme, maliciósamente explotat per tots els que tenien interès en mantenir el seu estat de coses, hauria despertat seguramente reixes i suspicacions. Les províncies de Girona, Tarragona y Lleida, haurien temut que nou organisme fos un instrument d'absorció y de centralisme de Barcelona. Ara, en canvi, estich convensut de que seria acceptada per tots ab joia la invitació de la Diputació barcelonina. Y es que, destruïda la influència dels sembradors de discòrdies, s'ha comprès que la Diputació general de Catalunya, en toc d'ésser un instrument d'absorció, era'l més únic de que la capital no quedés reduïda als límits estrets y artificials de la província, sinó que s'estengués a tota la terra catalana. Barcelona reb la sava de tots els pobles de Catalunya; no es just, doncs, que no li retorne els beneficis, no es equitativa que la província de Barcelona monopolisi el contingut enorme que paga i no utilisa la capital, ni és convenient que estigui magníficament dotada de vies de comunicació, que moren en els seus confins. Per altra part, s'ha d'empenyar la construcció de ferrocarrils secundaris, s'han de crear les institucions de cultura y assistència, s'han de realitzar les millores i reformes què desemboquin econòmic, moral y social de nostre poble exigeix, i per avixò es preveu l'acció mancomunada de totes les comarques de Catalunya.»

En el mateix sentit està redactada la comunicació dirigida a la Diputació de Girona. La que s'ha envia a les Diputacions de Tarragona y Lleida, diu:

Honorables Señores:

En compliment del acord pres per aclaració en la sessió dels 25 dels corrents celebrada per l'Assemblea municipal d'Unió Federal Nacionalista Republicana de Barcelona, en quin ja la patrícia satisfacció d'endressaros aquest missatge de ferme encoratjament y enhorabona pel pas que acaba de donar la Diputació de Barcelona cap a la reconstrucció de la Generalitat de Catalunya.

En plau, en aquesta ocasió, fereus avinent que la U. F. N. R. aspira a la constitució d'un Parlament català que tingui la protesta política y administrativa què deriva del reconeixement de la personalitat nacional de Catalunya. Però quedaven foràs els partits dinàstics Ara, quan el gei de la indiferència y la decepció produïda per la ruptura d'aquella conjunció patriòtica, semblaven haver mort en flor les nostres esperances, una nova extensió produsia y se sumen a l'affirmació catalana homes y partits que als altres ne quedaven fòra.

Un altre fenomen. Fa uns quants anys la creació d'un organisme total català, nadiu subsumint els cosos provincials, hauria determinat una protesta en molts indrets de Catalunya. El fantasma del barcelonisme, maliciósamente explotat per tots els que tenien interès en mantenir el seu estat de coses, hauria despertat seguramente reixes i suspicacions. Les províncies de Girona, Tarragona y Lleida, haurien temut que nou organisme fos un instrument d'absorció y de centralisme de Barcelona. Ara, en canvi, estich convensut de que seria acceptada per tots ab joia la invitació de la Diputació barcelonina. Y es que, destruïda la influència dels sembradors de discòrdies, s'ha comprès que la Diputació general de Catalunya, en toc d'ésser un instrument d'absorció, era'l més únic de que la capital no quedés reduïda als límits estrets y artificials de la província, sinó que s'estengués a tota la terra catalana. Barcelona reb la sava de tots els pobles de Catalunya; no es just, doncs, que no li retorne els beneficis, no es equitativa que la província de Barcelona monopolisi el contingut enorme que paga i no utilisa la capital, ni és convenient que estigui magníficament dotada de vies de comunicació, que moren en els seus confins. Per altra part, s'ha d'empenyar la construcció de ferrocarrils secundaris, s'han de crear les institucions de cultura y assistència, s'han de realitzar les millores i reformes què desemboquin econòmic, moral y social de nostre poble exigeix, i per avixò es preveu l'acció mancomunada de totes les comarques de Catalunya.»

En el mateix sentit està redactada la comunicació dirigida a la Diputació de Girona. La que s'ha envia a les Diputacions de Tarragona y Lleida, diu:

Honorables Señores:

En compliment del acord pres per aclaració en la sessió dels 25 dels corrents celebrada per l'Assemblea municipal d'Unió Federal Nacionalista Republicana de Barcelona, en quin ja la patrícia satisfacció d'endressaros aquest missatge de ferme encoratjament y enhorabona pel pas que acaba de donar la Diputació de Barcelona cap a la reconstrucció de la Generalitat de Catalunya.

En plau, en aquesta ocasió, fereus avinent que la U. F. N. R. aspira a la constitució d'un Parlament català que tingui la protesta política y administrativa què deriva del reconeixement de la personalitat nacional de Catalunya. Però quedaven foràs els partits dinàstics Ara, quan el gei de la indiferència y la decepció produïda per la ruptura d'aquella conjunció patriòtica, semblaven haver mort en flor les nostres esperances, una nova extensió produsia y se sumen a l'affirmació catalana homes y partits que als altres ne quedaven fòra.

Un altre fenomen. Fa uns quants anys la creació d'un organisme total català, nadiu subsumint els cosos provincials, hauria determinat una protesta en molts indrets de Catalunya. El fantasma del barcelonisme, maliciósamente explotat per tots els que tenien interès en mantenir el seu estat de coses, hauria despertat seguramente reixes i suspicacions. Les províncies de Girona, Tarragona y Lleida, haurien temut que nou organisme fos un instrument d'absorció y de centralisme de Barcelona. Ara, en canvi, estich convensut de que seria acceptada per tots ab joia la invitació de la Diputació barcelonina. Y es que, destruïda la influència dels sembradors de discòrdies, s'ha comprès que la Diputació general de Catalunya, en toc d'ésser un instrument d'absorció, era'l més únic de que la capital no quedés reduïda als límits estrets y artificials de la província, sinó que s'estengués a tota la terra catalana. Barcelona reb la sava de tots els pobles de Catalunya; no es just, doncs, que no li retorne els beneficis, no es equitativa que la província de Barcelona monopolisi el contingut enorme que paga i no utilisa la capital, ni és convenient que estigui magníficament dotada de vies de comunicació, que moren en els seus confins. Per altra part, s'ha d'empenyar la construcció de ferrocarrils secundaris, s'han de crear les institucions de cultura y assistència, s'han de realitzar les millores i reformes què desemboquin econòmic, moral y social de nostre poble exigeix, i per avixò es preveu l'acció mancomunada de totes les comarques de Catalunya.»

En el mateix sentit està redactada la comunicació dirigida a la Diputació de Girona. La que s'ha envia a les Diputacions de Tarragona y Lleida, diu:

Honorables Señores:

Sempre cansat, agobiat de malhumor y enervat

Quan n'hi hâ que sofreixen, l'un darrer l'altre, sense suspirar la gràua causa del seu malestar, que va minant la salut y poch a poc va ensenyorintse de tot l'organisme. «No havem pensat mai qu'el mal es en els ronyons, que'n destrueix les cèlules y les fa inservibles per cumplir la seva missió, que es la de filtrar y purificar la sana? Quan els ronyons no funcionen bé, l'estàt únic y les impureses de la sana envenen tot el cos y aquesta es la causa d'aquesta sensació de cansament; d'aquesta falta d'energia; d'aquesta excitació nerviosa; d'aquests dolors a totes les articulacions, a les esquenes, y a la regió ilombar de qu'origen és tòrbola o arenosa y s'assequa de una sensació de cremer, de qu'ella estànd iñies y el color del rostre posa pálid-sant de qu'els moviments del corsos desiguals y tradusen en molestors iatrechs. Tots aquests símptomes son l'avis de la naturalesa de qu'els ronyons no funcionen bé, es necessari ajudarlos, enforrillarlos y curarlos. Però això s'han fet les **Pindoles del Doctor Clark** exclusivament: aquelles pindoles actúen directament sobre aquestes importants orgàniques del cos; els tornen la força y els donen nou vigor; els descongestionen y normalzen ses funcions, y restabilitzant aquestes, curen efectivament tots els sofriments conseqüents a les afeccions renales, dirigitant d'allà la causa de la malaltia. — Pies. 5 lliçons: De vendes: Alisia, Segalà, Anton Serra, F. Rodo, Dr. Andreu, Viladot y totes les farmacis de Barcelona y Provincies.

L'ordre del dia de confiança al Govern son 70 socialistes unitaris, 46 progressistes, 2 nacionalistes, 24 de la dreta, 21 de l'accio liberal y 10 independents.

Un projecte

Paris, 30, 11'51 nit. M. Pams, ha presentat a la Cambra un anunciant projecte, consagrant l'abandono de les delimitacions reglamentaries de les regions vítreo-s y substituintes per un conjunt de mides encaminades a prevenir el frau y protegir les denunciacions d'origen.

Crisis a Servia

Paris, 30, 11'58 nit. Belgrad. — A conseqüència de les divergencies sortides entre els ministres, ha presentat la dimissió collectiva el Gabinet Pasich.

Lo del Marroch

(DE L'AGENCIA HAVAS)

L'accio espanyola

Paris, 30, 11'40 nit. Alcàzar, 29. — Una columna de 600 homes, formada per infanteria, cavalleria y artilleria, ab canons, ha sortit aquest matí cap al sol de Kois-ken-Idian, a 20 kilòmetres al Nordest de Alcàzar, en la muntanya de Ahishher.

França y Espanya

Paris, 1, 1'35 tarda. El Journals crea que si Espanya dirigeix una expedició contra l'territori de Wazan, el Govern francès farà entendre al Madrid que'l crèdit de pacientia obert per França ha quedat agotat.

Segons comuniquen de Madrid, el Govern francès ha preguntat al Govern espanyol qu'hi ha de ser en els resultats referents a un avanç de les tropes espanyoles per la vora esquerda del Llobregat y a la intenció d'efectuar una excursió fins a Wazan.

El Govern espanyol ha contestat que no sabia res sobre la realitat de semblant rumor y que havia ordenat formalment al coronel Silvestre que no franquega la banda esquerra del riu Lukus y que no la pensava en la marxa sobre Wazan.

Segons notícies rebudes aquest matí els espanyols han efectuat un nou moviment al Nordest de Alcàzar.

Tribunals

La vaga de Sabadell

Aquest matí s'ha vist en la sala tercera de lo criminal la causa seguida contra'l capitol dels darrers conflictes socials de Sabadell. Brí Lladró y Roca han havent publicat una fulsa ab el títol de «Identitats burgueses», y la qual era catalogada pel Fiscal com a delict d'excidació a la rebello.

El Juzat, del qual formaven part bon nombre de fabricants de Sabadell, ha sentit yenyidic d'inculpabilitat, y en consecuència el tribunal de dret ha absolt al processat.

Jutat de guarda pera demà: Fins a les onze del matí el del Oest y fins a la nit el del Nord.

Congrés Eucarístich

(DE L'AGENCIA HAVAS)

La Junta Diocesana

Ahir se reberen en la Junta Diocesana els telegrames següents:

«Joan de Die Trías. — Palau Episcopal. — Barcelona.»

Celebra moltíssim catòlica Barcelona segus ressò abr el sublim tronu a Madrid Cristo Sagratissim. Beneixos ab tots els individus estudiantins Junta Diocesana. — Bisbe Barcelona.

«Joan de Die Trías. — Junta Diocesana d'Acció Catòlica. — Barcelona. — Junta Central Acció Catòlica agraeix vivament carinyosament la Junta Diocesana, veient ab immensa satisfacció entusiasta manifestació ab que aquells s'unit a la hermosissima y indecriptable solemnitat religiosa aquell celebrada en honor de Jesús Sagratissim. — Marqués de Comillas.»

A Sabadell

«Anit s'expedit el següent telegrama: «Madrid. — Bisbe de Barcelona. — Acabat solemnisim tridum Bethlem a Madrid. — Junta Diocesana, ab devot y concreguda profesa, que ha tingut de sortir per les Ramblas per no esser possible desenrollarla dins'l Temple. Felicitem èxit grandios professor Madrid. Junta Diocesana agraeix afecions telefònica V. E. — Trías, Parellada.»

(PER TELEFON)

L'excursió a Toledo

Toledo. — Desde primera vinya gratuina dedicada a les classes obertes d'aquesta ciutat, que se celebrarà diumenge, arribaran per disponibilitat dels alcaldes de segons Serraclo, un organisme d'organ-

itzacions, erigint especialment València el carter del Comerç y la Placa del Socoder, per la magnificència del decorat.

Desde primera hora una gran gentilada se dirigeix a la estació pera presenciar l'arribada dels trens. Als volants de la estació l'animitació es extraordinaria.

Poch a poc van arribant els trens que conduceixen als congressistes. Aquests baixen entre aplaudiments y viques y se van agrupant per seccions pera esperar l'arribada dels seus companys y entrar a Toledo nos reunits.

A la estació se troben pera rebre als congressistes, fets a mòrt, el clero de la Catedral y de les parroquies y nombroses comissions de tots els centres.

A l'arribada del legat del Papa, cardenal Aguirre dels predials y dels gossos del congrés, escaixa una formida ovació. Se donen viques al cardenal, al Congrés y a Espanya.

Resulta un acte emocionant.

Immediatament s'organisa la comitiva y els congressistes se disposen a entrar a Toledo.

Al entrar els trens que condueixen als excursionistes per València, Villaverde y altres poblacions hi ha aplaudiments y viques. Al passar per Jecatec els congressistes se vegeuen sorpresos per una cosa agradable: les noyes y els noys de les escoles catòliques, ab els rectors al cap, se troben al costat de la estació y entonen l'himne del Sagrat Cor.

Els congressistes, un cop formats en la estació de Toledo, se dirigiren a la Catedral. La entrada a la població ha resultat sovint.

Formaven la comitiva 7.400 congressistes, als que hi ha que afegeix els representants oficiais y clero de Toledo.

El pas de la comitiva fou presentat per enorme gentilada, que s'agrupava als carrers y balcons, en els quals se desplaçaven moltes y hermoses dones ab mantilla blanca.

Mentre desfilaven els congressistes els homes se desobrien respectuosament, les dones aguiven els mocadors y els aplaudiments y viques eren continuos.

El cardenal, els prelates, les autoritats y els congressistes arribaren a la Catedral entre aplaudiments y aclamacions.

Al arribar al temple, el repique de les campanes se barrejava als cànichs dels congressistes que entonaven l'himne del Congrés.

La Catedral estava artísticamente decorada, ab tanques.

La iluminació era esplendida.

Davant de la porta del Perdon, a la Catedral y darrera dels chor s'ha colocado un altar portati y sobre aquest la preciosa custodia d'or, així com la gran custodia que ha sigut col·locada darrera y que com es sabut, dat del segle XVI.

Completaben l'adorn del altar tapiceries dels Reys Catòlics, de gran valor.

Terminada la missa miserabil, es cardinal, els predats y tots els assistents a la mateixa s'han traslladat en professió al dit altar, ab l'objecte d'alçar el Santíssim.

Els oficiants, en aquest acte, mostraren al públic altres de les joies que's consagren en aquesta Catedral: les antigües y riques castilles.

Terminada la funció a la Catedral, la qual ha agratjat molt a la concorrencia y ha dispersat aquella para esmorzar; els predats y l'element oficial han esmorzat al Palau Arquebisbal, moltos s'acordaren al Seminari y el resto dels invitats en hotels, cafès, restaurants y cases particulars.

En la missa nuzarable ha oficiat el capellà don Alvar Señel, y després de celebrar l'ofici ha dit el sermó el capellà valencià Valentí.

Felicitació

Madrid, 1, 12'30 matinada. El Rey ha donat ja enhorbona al P. Yanduri, un dels més característics organitzadors del Congrés Eucarístich, pel brillant èxit alcançat.

La delegació belga

El secretari general de la Delegació belga en el Congrés Eucarístich, el cardenal de Madrid, ha preguntat al Govern espanyol qu'hi ha de ser en els resultats referents a un avanç de les tropes espanyoles per la vora esquerda del Llobregat y a la intenció d'efectuar una excursió fins a Wazan.

El Journals crea que si Espanya dirigeix una expedició contra l'territori de Wazan, el Govern francès farà entendre al Madrid que'l crèdit de pacientia obert per França ha quedat agotat.

Segons comuniquen de Madrid, el Govern francès ha preguntat al Govern espanyol qu'hi ha de ser en els resultats referents a un avanç de les tropes espanyoles per la vora esquerda del Llobregat y a la intenció d'efectuar una excursió fins a Wazan.

El Govern espanyol ha contestat que no sabia res sobre la realitat de semblant rumor y que havia ordenat formalment al coronel Silvestre que no franquega la banda esquerra del riu Lukus y que no la pensava en la marxa sobre Wazan.

Segons notícies rebudes aquest matí els espanyols han efectuat un nou moviment al Nordest de Alcàzar.

Els alarmistes

Un periòdic de Madrid, referint a les alarmes que's produïren durant aquesta nit, diu que: «Les alarmes que s'produïren durant aquesta nit són de la seva confiança pera donar gracies a dit delegat y als seus compatriotes del Congrés Eucarístich.

Els alarmistes

Un periòdic de Madrid, referint a les alarmes que s'produïren durant aquesta nit, diu que: «Les alarmes que s'produïren durant aquesta nit són de la seva confiança pera donar gracies a dit delegat y als seus compatriotes del Congrés Eucarístich.

Persones que han tingut ocasió d'apreciar en molts punts la reta de grans multituds, y que per això han pogut estudiar com se modera y a quins impulsos obsequien aquestes, creuen que calerà arribar en distints punts de la carretera, que hi havia gens disposada a alarmar-se, o fingir que s'alarmaven, per qualsevol cosa.

Es clar que la realitat d'aquesta observació no pot demostrar-se, però no per això es menys exacta y denuncia una nova tècnica que no deixa de ser habil, però que no tingut l'exit que això se prometien els autors.

Al Congrés

Aquesta tarda al Congrés de diputats hi havia més concorrença que d'ordinàri en èpoques de vacances.

Totes les converses y comentaris gravaven sobre el acte d'ahir, reconeguent se la seva admirable organització.

Contribuí a l'ampliació la multitud de torrades que, aprofitant trobar-se Madrid, visitaven el Congrés.

A Saragossa

Saragossa. — Ha arribat el tren especial conduint a més congressistes eucarístichs que tornen de Madrid.

Han signat objecte d'una carinyosa acollida.

Persones que han tingut ocasió d'apreciar en molts punts la reta de grans multituds, y que per això han pogut estudiar com se modera y a quins impulsos obsequien aquestes, creuen que calerà arribar en distints punts de la carretera, que hi havia gens disposada a alarmar-se, o fingir que s'alarmaven, per qualsevol cosa.

Es clar que la realitat d'aquesta observació no pot demostrar-se, però no per això es menys exacta y denuncia una nova tècnica que no deixa de ser habil, però que no tingut l'exit que això se prometien els autors.

Al Congrés

Aquesta tarda al Congrés de diputats hi havia més concorrença que d'ordinàri en èpoques de vacances.

Totes les converses y comentaris gravaven sobre el acte d'ahir, reconeguent se la seva admirable organització.

Contribuí a l'ampliació la multitud de torrades que, aprofitant trobar-se Madrid, visitaven el Congrés.

A Saragossa

Saragossa. — Ha arribat el tren especial conduint a més congressistes eucarístichs que tornen de Madrid.

Han signat objecte d'una carinyosa acollida.

Persones que han tingut ocasió d'apreciar en molts punts la reta de grans multituds, y que per això han pogut estudiar com se modera y a quins impulsos obsequien aquestes, creuen que calerà arribar en distints punts de la carretera, que hi havia gens disposada a alarmar-se, o fingir que s'alarmaven, per qualsevol cosa.

Es clar que la realitat d'aquesta observació no pot demostrar-se, però no per això es menys exacta y denuncia una nova tècnica que no deixa de ser habil, però que no tingut l'exit que això se prometien els autors.

Al Congrés

Aquesta tarda al Congrés de diputats hi havia més concorrença que d'ordinàri en èpoques de vacances.

Totes les converses y comentaris gravaven sobre el acte d'ahir, reconeguent se la seva admirable organització.

Contribuí a l'ampliació la multitud de torrades que, aprofitant trobar-se Madrid, visitaven el Congrés.

A Sabadell

«Anit s'expedit el següent telegrama: «Madrid. — Bisbe de Barcelona. — Acabat solemnisim tridum Bethlem a Madrid. — Junta Diocesana — Bisbe — Barcelona. —»

Celebra moltíssim catòlica Barcelona segus ressò abr el sublim tronu a Madrid Cristo Sagratissim. Beneixos ab tots els individus estudiantins Junta Diocesana. — Bisbe Barcelona.

«Joan de Die Trías. — Junta Diocesana d'Acció Catòlica. — Barcelona. — Junta Central Acció Catòlica agraeix vivament carinyosament salutació Junta Diocesana, veient ab immensa satisfacció entusiasta manifestació ab que aquells s'unit a la hermosissima y indecriptable solemnitat religiosa aquell celebrada en honor de Jesús Sagratissim. — Marqués de Comillas.</

Diputació

Ahir matí's va fer en el saló de sessions, baix la presidència del senyor Salvador, delegat per el senyor Prat de la Riba, i ab assistència dels senyors Parés, secretari de la Diputació; Janer, quefe d'Hisenda, i Llucrú, compilador accidental, el sorteig públic, segons anunci del dia 20 del prop-passat mes, pera l'amortització de 63 obligacions del empresari de 9.000.000 de pessetes pera la construcció de camins veïinals, començat a enero en 5 de juny de 1906.

Varen resultar amortisades les obligacions, els números de les quals a continuació s'expressen:

82	4.876	10.016	14.879
610	5.815	10.019	15.000
667	5.886	10.611	15.087
820	5.892	10.711	15.507
1.168	6.020	10.813	15.541
1.474	6.372	10.828	15.691
1.475	6.409	10.915	15.825
1.889	6.722	11.075	15.867
1.915	7.644	11.256	16.021
1.942	7.679	11.506	16.182
2.079	8.056	12.177	16.567
2.338	8.506	12.266	16.584
2.406	8.846	12.456	17.147
3.358	9.290	12.551	17.196
3.642	9.516	12.750	17.878
4.101	9.889	14.702	

Dimarts no hi haurà sessió. Sembla que ab la que falta celebrar quedarà tancat el primer període del present any, i que donant lo avensat del temps no hi haurà pròrroga.

Ahir a la tarda va estar en el seu despatx el senyor Prat de la Riba.

Encara que ha millorat bastant segleix malalt, el digne president de la comissió de Foment, don Félix Fagès.

Celebrarem de cor si seu complet restabliment.

Demà passat, diumenge, se reunirà la comissió d'Hisenda al projecte de preparar els dictaments que han de portar-se a la propinedat sessió de la Diputació.

Ha sigut elegit el diputat senyor Folguera y Duran per presidir, en representació de la Diputació, la subasta de grava pera la conservació de la secció tercera de la carretera de Sant Sadurní de Noya a Santmanet.

L'institut Industrial ha acordat crear un organisme de treball comú pera la fàbrica d'anuar, el qual servirà a totes les fàbriques de la localitat.

El diputat senyor Folguera y Duran ha celebrat conferència telefònica ab el governador.

D'aquesta conferència, el governador ens n'ha donat, en resum, la nota de que hi havia 40 obrers vagabunds que, havent acceptat els seus patrons lo que demanaven, han reutes el treball.

Ahir els obrers se reuniren, acordant

Ahir a la tarda varen reunir-se variis diputats en el saló de sessions, pera fer entrega al seu company y vispresident de la Diputació, don Joaquim Sostres, de la Medalla de Senador del Regne, que han costejat nombrosos diputats pertanyents a varis de les fraccions polítiques de què's composa la Diputació.

La medalla es d'or macís, y primorsament cincelada; va tançada en un preçós estofx de marroquí, en la tapa del qual se veu una planxa de plata, portant gravada questa sencilla y expressiva dedicatòria:

«Al diputat provincial y senador del Regne Excm. senyors don Joaquim Sostres y Rey, els seus companys de Diputació. — Barcelona y juny de 1911.

L'enrega va ferla el diputat don Pius Valls. A les affectuoses paràelles d'aquest, el senyor Sostres va contestar agraint l'obsequi y manifestant que si en quelcom estimava el càrrec de senador, era per haver't proporcionat aquesta distinció els seus companys de la Diputació Provincial, per lo qual l'apreciava doblement.

Els assistents al acte, diputats, secretari de la Diputació senyors Parés y pedriolistes, foren obsequiats ab pastes y xampany.

Govern civil

De Terrassa

Ahir a la tarda l'alcalde de Terrassa va conferenciar ab el governador, donant impreseis molt optimistes.

Creu el senyor García Humet que a no trigar molt, quedarán resolts els conflictes de les amagadores y teixidors, e'l dels palestres.

Respecte aquests darrers suposa que els primers dies de la setmana entrant tornaran al treball.

De les amagadores, ya dir, que algunes s'han donat de baixa de la societat, representen el treball a les fàbriques hont estavaten.

L'institut Industrial ha acordat crear un organisme de treball comú pera la fàbrica d'anuar, el qual servirà a totes les fàbriques de la localitat.

Ha sigut elegit el diputat senyor Folguera y Duran per presidir, en representació de la Diputació, la subasta de grava pera la conservació de la secció tercera de la carretera de Sant Sadurní de Noya a Santmanet.

El diputat senyor Folguera y Duran ha celebrat conferència telefònica ab el governador.

D'aquesta conferència, el governador ens n'ha donat, en resum, la nota de que hi havia 40 obrers vagabunds que, havent acceptat els seus patrons lo que demanaven, han reutes el treball.

Ahir els obrers se reuniren, acordant

que treball d'aquests 40 fos repartit entre tots els que fan vaga.

Visites

Han visitat al governador l'alcalde de Torrelles de Foix, el diputat provincial senyor Macó y el Fiscal de l'Audiència.

Lo de la Barceloneta

L'estat del ferit pels successos de la Barceloneta continua essent de gravetat. No se li ha pogut practicar cap operació per por de que moris abans d'abordar.

Aquest ferit es al Hospital Clínic, a la sala del doctor Morales.

La Junta de veïns de la Barceloneta ha anat a visitar al governador protestant del fet ocorregut el dijous al vespre.

Els vuit detinguts pel fet de la Barceloneta han sigut trasladats a la presó celicular.

Espectacles

Teatre Principal

Sorollós èxit de

EL GRAND RAYMOND

Avui, a un quart de dos, Hermès espectacle: Hermès especialista dedicat a i benefici de la Comissió Provincial de Creu Roja, en el que

EL GRAND RAYMOND presenta les seves millors y més hermoses il·lusions modernes de l'art, riu, riu, y escaillat en ell acompanyada, Denia, dues grans funcions... des de la tarda a la nit.

TEATRE TIVOLI — Gran companyia italiana d'òpera còmica y ópera d'Amèrica Granieri, dirigida per Adria Marchetti. Avui dissape, Estrena de l'òpera d'artista italiana Adria Marchetti. A un quart d'una, l'òpera en tres actes, «Vita di Bohème». Buñols al entrad, l'150 pesetas, entrada general, no contins. — Denia, dissape, en tota la tarda, «Vita di Bohème». — Denia, dissape, en tota la tarda, «Vita di Bohème». — Denia, dissape, en tota la tarda, «Vita di Bohème». — Denia, dissape, en tota la tarda, «Vita di Bohème».

Teatre Novetats. — Tempora d'Estat, Companyia dramàtica,

Maria Guerrero
Ferran Díaz de Mendoza

Avui, dissape, primer de juliol. A les nou de la nit, Estrena del romanç dramàtic del segle xv, en quatre actes original de don Eduard Marquina.

DOÑA MARIA LA BRAVA Denia, dimenge, tarda y nit, «Doña Maria la Brava». — Denia, benefici d'Emili Thullier. Estrena de la comèdia en tres actes, «La Raza». — Denia, dissape a la tarda a la nit, «La Raza».

TEATRE IMPERI (Diputació de Rambles de Catalunya y Balenes)

GRANS SESSIONS DE CINE Y VARIETES

Director: Francisco Ruiz Julia. — Tarda, a les cinc. Nit, a dos quarts de deu. — Gran èxit de l'artista més gran del món, LOPRETTI.

REBAIXA DEL PREU A 20 CENTIMS EL DOBLE

TEATRE GRANVIA. — Companyia Vega-Puchades, presentant «Reina Leonor». Recital del benefici de la 1ª repetició. Grans èxits de Gracia, Prim, Girona, Sabadell, etc., i avui, de gran èxit. — Segon: El dia de la Ascension. — Tercer Concert per la Lipa P. Girona y principals artistes. — Quart: La colla dels mestres de dansa, a dos quarts de quatre. Nit, a un quart de deu.

TEATRE NOU. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació. — Tercer: L'obra del dia, «Gente menuda», innombrables xiquets, tots de bona lluz. — Denia, tarda, a la nit, «Gente menuda», cada dia arrenys més dels preciosos números de música. Nit, a les nou, «Fantasia monstre». Entrada 30 cent.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial, entrada 30 cent. Primer: «Homenatge a Maria P. Girona». — Segon: «Catalunya y els seus amics». — Tercer: «La moza de mula», intímable interpretació.

TEATRE RODA. — Grand diumenge, les tres grans, especial,